

Sydsten AMC-Rajset 2009

Då var det äntligen dags. Att Arlövs MC skulle arrangera rallytävling 2009 var vi många som var hundraprocent övertygade om även om det i slutet av maj definitivt inte framstod som någon självklarhet. Efter mycket trilskande och diskuterande fick vi ihop en slinga på Sydsten i Dalby som fungerade finfint för ett varvlopp. Med 90 % asfalt men med ett par kniviga gruspartier skulle södra Sveriges asfalträvar få sig en riktig utmaning. Klockan tio på lördagsförmiddagen var vi ett glatt gäng som skulle förbereda allt som ska förberedas inför en rallytävling. Det ska resas tält, metervis med ATA-band ska dras, banmarkeringar i form av hopmonterade lastpallar ska ställas upp och så ska det drickas kaffe, ätas korv och snackas rally. Under dagen pendlade vädret mellan storm och skyfall och arrangörsstaben mellan hopp och förtvivlan för när det regnade då regnade det fan ta mig ordentligt.

Sträckningen började med att gå ganska brant ner i stenbrottet och denna backe liknade närmast en flod, fors eller något annat vilt vattendrag. Där backen planade ut och asfalten övergick i grus samlades all nederbörd i en stadigt växande vattensamling och att köra biltävling här under dessa förutsättningar skulle bli tufft. Gruppen som monterade tält under ledning av Ingvar Hansson hade också problem att handskas med i form av en allt mer tilltagande vind. Stora tält har en förmåga att bli lätt omedgörliga när det blåser och när det stormar är det nära nog omöjligt att montera tältet och sen få skitet att stanna kvar. Både sträckan, service och servering var färdigbyggt lagom till eftermiddagen, detta trots monsunliknande regn och tuffa vindförhållanden. Nu var vi redo att arrangera race. Med eller utan regn och blåst.

Jag har sedan debuten för 10 år sedan lovat min kära vän Johannes att han skulle få sig en riktig åktur i en riktig rallybil. Nu 10 år senare kände jag mig tillräckligt självsäker för att våga erbjuda dessa tjänster, dessutom har en del syrliga kommentarer florerat efter att andra i vänskapskretsen fått möjlighet att åka med. Efter tre säsonger hade våra gamla Toyodäck nått sin livstids absoluta slutskede och som i många andra sammanhang fanns det helt enkelt inget annat att göra än att uppgradera till något nyare. Med nya sulor och en kartläsare skrämmd till tystnad var vi näst snabbast i första omgången efter mer än ett par turer långt utanför idealspåret. Att inte åka idealspår var inte vårt största problem efter omgång 1 utan att Cristofer Claesson var snabbare i sin Grupp E Golf. Med ett stort hånflin var Cristofer ovanligt intresserad av vår tid och han var inte sen att påpeka att han som av en händelse hade satt en tid som var klart bättre än vad vi mäktat med. Efter att Johannes försökt blåsa serveringen på 30 spänn genom att ignorera den annars obligatoriska betalningen skulle vi i omgång 2 minsann visa Cristofer att omgång 1 var en ytterst temporär företeelse. Likt en hetsig Francois Delecour, den koleriske fransmannen som underhöll i VM för en del år sedan, skulle vi inte bara vara före Cristofer. Vi skulle vara långt före. 2,9 sekunder och förnedringen var bruten - var vi före med 0,5 sekunder.

En annan intressant fight var den mellan Fredrik Albertz och Christer Andersson i C Grupp-H. Även de var etta och tvåa i första omgången med Fredrik som etta och Christer som tvåa. Kan det bli mer spännande? Tveksamt, men nu var det så att Fredrik hade haft riktigt bråttom och slagit Christer med hela 6 sekunder och Fredrik var även fyra totalt. Christer fick istället inrikta sig på att behålla sin andraplats i klassen, men är det inte den ene Golfåkaren som kör fort så är det en annan. För trots

en strålande insats petades Christer och Lotta ner till en tredjeplats av Mattias Persson körandes just en Golf. Fredrik ångade på i täten med sin Golf och var nu uppe på pallplats totalt efter en fenomenal insats. En bit ifrån pallplatsen härjade Bengt-Göran Larsson i sin Volvo. Sin vana trogen var det något som trilskades i det mekaniska. Volvos tidiga modeller tillhör inte världens mest tekniskt avancerade men tekniskt avancerade eller inte så kan det krångla. Hade stenåldersmannens hammare inte haft brister hade vi aldrig upplevt bronsåldern och hade Volvo 142 varit perfekt hade drömmodellen 740 aldrig sett dagens ljus. Lagom till omgång 2 hade Bengt fått ordning på bilen och nu var tiden klart bättre men de förbättrade förutsättningarna hängde i lika länge som en dagslända. För i den tredje omgången krånglade bilen igen och med tilltagande problem tilltar tidsförbrukningen exponentiellt.

Medan Fredrik ångade på i toppen fick Christer inrikta sig på att slåss om andraplatsen. Fredrik nådde inte bara segern i C Grupp-H utan han hade så pass bråttom att bara Mats Andersson och Mats Lundahl var före i totallistan. En AMC-förare på pallen totalt, när hände det senast. Christer och Lotta räckte inte riktigt till i sista omgången i kampen om andraplatsen utan blev trea efter Mattias Persson.

En betydande del inom rallysporten går ut på att häva kontrollerade, men lika ofta okontrollerade sladdar. Anders Larsson ägnade dagen åt bådadera. Kan man inte vara snabbast kan man i alla fall bjuda på bejublad bilkontroll i form av sladdar i varierad grad. Speciellt på gruspartiet innan man gick ut på nytt varv visade Anders att motorstyrka inte är allt när man ska imponera på sladdsuktande åskådare. Att det skedde på gruspartiet understryker nog att det handlade om okontrollerade sladdar eftersom BMW varken förr eller senare lyckats tillverka en bil som är lättmanövrerad på nämnda underlag.

Dags för sista omgången. Nu skulle Claesson få åka om han skulle ha en snöbolls chans i helvetet att hänga med. Fullt ös de två första varven och med en kartläsare som blev allt mer uppeldad höll vi inte bara vägvinnande linjer utan vi hade bra fart på skutan också. In för varvning inför sista varvet. Vräkte in Volvon på gruset och lät centrifugalkraften göra resten samtidigt som nästa växel obarmhärtigt bankades in. Jävlar vad Claesson skulle få stryk. Men ner mot första svängen hann verkligheten ikapp och nu var det inte längre några vägvinnande linjer vi åkte i. En kortare harang av svordomar senare pekade Volvon återigen i färdriktningen med minimal tidsförlost. Resten av varvet gick av bara farten och skulle Cristofer slå detta fick han minsann jobba hårt. I mål, ut ur bilen och med snabba steg ner till slingan för att med egna ögon se när Cristofer gjorde sitt yttersta för att köra in 0,5 sekunder. Måste erkänna att jag imponerades av Cristofers framfart och de linjer vi ansett vara vägvinnande var inte alls samma linjer Cristofer använde sig av. Oron växte. Men med en stor portion tur och en hel del mer effekt lyckades jag och Johannes vara före Cristofer och Patrik vilket var det absolut viktigaste då jag annars säkerligen fått höra att jag inte lyckats rå på en Grupp E bil.

Peter Berglund gjorde sannolikt sitt yttersta för att åka ”rätt” linjer men redan på första varvet i första omgången plöjde Volvon rakt in i en jordvall och slungades runt för att slutligen stanna med nosen pekandes mot färdriktningen. Efter denna dramatiska inledning handlade det mest för Peter och Pontus om att ta sig runt tävlingen utan ytterligare problem.

Ytterligare en bil fanns med under AMC-flagg men den gick av någon anledning inte hela vägen runt. Christer Claesson kunde stå och vänta bäst han ville för Tommy Hansson hade parkerat med ett mindre oljespill längs banan. Vänta bara till nästa år. Då kanske Christer också får möjlighet att köra.

Med vänlig hälsning Ola Schönström